

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 76

Presidència
de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 6 de maig del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Escrit RGE núm. 2620/14, presentat pel síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es trameten els informes 93, 94, 95 i 96/2014 del compte general dels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, respectivament, de l'exercici 2011. 1630

II. Escrit RGE núm. 3195/14, presentat pel síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es tramet la Memòria anual i informació sobre la Liquidació del pressupost de la Sindicatura, corresponent a l'exercici 2013. 1633

EL SR. PRESIDENT:

Començarem. Bona tarda, senyors i senyores diputats, benvinguts.

En primer lloc, abans de començar, demanaria si es produeixen substitucions, que crec que sí.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

José María Camps sustituye a Santiago Tadeo.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. No n'hi ha cap altra. Passam al primer punt de l'ordre del dia, que val a dir que els síndics, davant la comunicació que han fet també els diferents grups quant a les intervencions, si els sembla faran les intervencions una rere l'altra i llavors, si algú vol fer alguna observació podrà fer-ho.

I. Escrit RGE núm. 2620/14, presentat pel síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es trameten els informes 93, 94, 95 i 96/2014 del compte general dels Consells Insulars de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, respectivament, de l'exercici 2011.

Idò deia que passam al primer punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 2620/14, presentat pel Sr. Pere Antoni Mas Cladera, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet els informes 93/2014, 94, 95 i 96/2014, del compte general dels consells insular de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, respectivament, de l'exercici 2011.

Assisteix l'Hble. Sr. Pere Antoni Mas i Cladera, síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, acompanyat del Sr. Bernat Salvà, síndic; del Sr. Jaume Ribas, síndic; i de la Sra. Catalina Rotger, secretària general.

Té la paraula l'Hble. Sr. Pere Antoni Mas per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Pere Antoni Mas i Cladera):

Moltes gràcies, Sr. President. Els informes números 93, 94, 95 i 96 de l'any 2014 sobre els comptes generals dels consells insulars de l'exercici 2011 varen ser aprovats per la Sindicatura el dia 27 de febrer passat, i tramesos tot seguit al Parlament i a cada un dels consells.

L'aprovació i la presentació d'aquests informes, les feim habitualment de forma conjunta, tot i que es tracta de quatre treballs amb entitat pròpia cadascun d'ells, elaborats i redactats, això sí, de forma simultània amb criteris i tècniques homogènies. Són informes anuals que tenen per finalitat analitzar de forma integral l'activitat econòmica financera reflectida en el compte general de cada consell, i també de les seves entitats dependents. En aquest sentit l'anàlisi té el mateix abast que la que es fa sobre els comptes de la comunitat autònoma o de la universitat, és a dir, una revisió completa del compte.

L'estructura dels informes segueix la de la instrucció de comptabilitat en vigor des de l'any 2006; començant per la part del balanç i el resultat econòmic patrimonial, segueixen amb l'estat d'execució del pressupost i finalitzen amb la memòria dels comptes. A més hi ha un apartat dedicat a les entitats dependents i vinculades a cada consell.

Des de l'exercici 2010 els informes sobre el compte general no inclouen la fiscalització de les subvencions i els contractes de cada consell, la qual es du a terme mitjançant treballs específics que mostren la situació de forma transversal i permeten examinar més a fons cadascuna d'aquestes matèries.

Enguany, com a novetat, els informes incorporen un apartat destinat a l'opinió financera i de legalitat sobre el compte de l'administració general de cada consell, on es destaquen les limitacions a l'abast i les excepcions significatives observades en els comptes, per tal que de forma resumida i sintètica sigui possible fer-se una idea de la situació econòmica financera. En tots els casos s'ha conclòs que, tret per les limitacions i excepcions detallades, la informació s'ha presentat d'acord amb els principis comptables i amb la normativa legal aplicable. A cada informe es poden consultar les característiques i l'entitat de les limitacions i excepcions que s'hi han consignat.

Passant ja a la part de rendició de comptes, s'ha de dir que el termini perquè els consells insulars retessin els comptes generals de l'exercici 2011 acabava el mes d'octubre del 2012, i s'havien de trametre a la Sindicatura mitjançant la plataforma de rendició telemàtica segons les instruccions aprovades en aquest sentit. Aquest procés es va desenvolupar de la següent manera: el Consell de Mallorca va aprovar i retre el compte general fora de termini, en concret el va trametre a la Sindicatura el mes de març de 2013; el Consell de Menorca el va aprovar i retre dins el termini legal; el Consell d'Eivissa el va retre amb pocs dies de retard, en concret el dia 26 de novembre del 2012, però sense que constés de forma expressa la seva aprovació definitiva després del tràmit d'informació pública; i finalment el Consell de Formentera va trametre el compte en termini el 15 d'octubre del 2012, però el va aprovar pel ple de la corporació un any després, exactament el dia 25 d'octubre del 2013, és a dir, el va enviar a la plataforma i després el va aprovar.

Quant a les entitats dependents de cada consell, la situació de rendició dels respectius comptes consta degudament detallada en els informes.

La documentació integrant dels comptes estava en general completa, si bé mancaven o no estaven emplenats correctament determinats estats, memòries i annexos que s'han anat especificant en cada cas.

Durant el procediment d'aprovació dels informes, els consells de Menorca i d'Eivissa varen formular al·legacions a l'informe provisional, el Consell de Mallorca va formular al·legacions, però ho va fer de forma extemporània. Per la seva part el Consell de Formentera no va fer cap al·legació en aquest període.

Tot seguit tractaré de resumir de forma esquemàtica les principals dades recollides en els informes de manera que se'n pugui extreure una idea general, general i conjunta. Pel que fa a l'estabilitat pressupostària, que s'ha convertit, com saben, en principi rector que vincula totes les administracions públiques i s'ha de calcular en termes del sistema europeu de comptes, SEC 95, en relació amb els diversos moments del cicle pressupostari, la situació dels consells va ser la següent al tancament de l'exercici, és a dir, en el moment de fer la liquidació: segons l'acord de la subcomissió corresponent de la Comissió Nacional d'Administració Local de 22 de maig de 2012, el límit a aplicar a la liquidació del pressupost de l'any 2011 per a l'exigència a les corporacions locals de plans econòmicofinancers de reequilibri era d'un dèficit del 4,39% dels ingressos, de manera que les entitats que no superassin aquest percentatge no calia que presentassin el pla. En el cas dels consells insulars, només el Consell de Formentera va superar aquesta xifra, si bé s'ha de dir que en general els càlculs es realitzaren pels consells sense tenir en compte els ajustaments que deriven del sistema SEC 95 o aplicant-los d'una forma inadequada.

Passant al balanç de situació dels consells, aquest mostra un actiu i un passiu de 905 milions d'euros, 155, 250 milions d'euros, i 71 milions d'euros per als casos de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, respectivament, amb un increment que va entre el 12 i el 31% respecte de l'any 2010. En aquest apartat s'ha d'assenyalar que continua sense haver-se completat el reflex en els comptes de l'immobilitzat no financer dels consells d'Eivissa i de Formentera l'efecte derivat de la creació d'aquest darrer consell produït l'1 de gener del 2008. En els quatre casos, el corresponent inventari de béns i drets i la seva relació amb la comptabilitat presenta algunes deficiències i incidències que es detallen al respectiu informe.

L'epígraf de deutors de cada consell a 31 de desembre de 2011 mostra les següents xifres: el Consell Insular de Mallorca, 240 milions d'euros enfront dels 197 de l'any anterior; el Consell de Menorca, 35 milions enfront dels 20 de l'any anterior; i el d'Eivissa, 38 milions enfront dels 21 de l'any anterior; i el Consell de Formentera, 18 milions enfront dels 12 de l'any anterior. Com veim, en tots els casos la xifra de deutors que tenia cada consell a final d'any s'havia incrementat notablement. En el cas de Mallorca aquesta quantitat inclou els 75 milions corresponents a les bestretes dels anys 2009 i 2010 previstes a les lleis de pressuposts generals de la comunitat autònoma a compte del nou sistema de finançament. El Consell de Menorca, actuant sota el principi de prudència, no va reconèixer aquestes bestretes, que en el seu cas eren de 7,5 milions en total, i per tant no figuren a les quantitats anteriors, tot i que el consell va cobrar la bestreta de l'any 2009 mitjançant una operació de cessió de drets de crèdit, que ho va realitzar durant l'any 2011. Mentre que el d'Eivissa tenia pendent de cobrar la bestreta de l'any 2010 per un import de 4,5 milions d'euros, i va incloure una bestreta pel mateix import per a l'any 2011 sense cap justificació per a la seva comptabilització. En el cas del Consell de Formentera no era aplicable aquest sistema de bestreta, en conseqüència no hi ha cap quantitat amb aquest concepte.

Les existències finals del saldo de tresoreria que figuren en el balanç dels quatre consells eren de 15 milions el Consell de Mallorca, havia disminuït en un 79%; 18 milions el de Menorca, amb una disminució que va ser del 33%; 6 milions a Eivissa, amb una disminució d'un 29%; i 1 milió el de Formentera, amb un descens del 74%, com sabeu també uns descensos importants en aquest concepte.

L'endeutament viu de cada consell a 31 de desembre del 2011 era el següent: el Consell de Mallorca tenia un deute de 215 milions d'euros enfront dels 140 milions de l'any 2010; el Consell de Menorca, 43 milions enfront d'uns 44 de l'any anterior més tres contractes de cessió de drets de crèdit; al Consell d'Eivissa havia passat a ser de 25 el deute, que anteriorment era de 19 milions, a més de nou contractes de cessió de drets de crèdit; i el Consell de Formentera, 4,5 milions de deute, que era aproximadament el mateix, un poquet inferior, al que tenia al tancament del 2010.

La ràtio d'estalvi net, és a dir, la diferència entre els drets reconeguts per operacions corrents i la suma de les obligacions reconegudes corrents i l'anualitat teòrica de deute, era positiva només en el cas del Consell de Menorca i era negativa en els altres tres.

Quant als pressuposts respectius, els consells de Menorca, d'Eivissa i de Formentera varen aprovar-los, tot i que només aquest darrer ho va fer en termini, mentre que el Consell de Mallorca no va aprovar el pressupost durant l'exercici 2011, amb la qual cosa va regir prorrogat el de l'any anterior amb determinats ajustaments.

El pressupost de despeses de l'administració general de cada consell, les seves modificacions i els crèdits definitius de l'exercici 2011 varen ser els següents: en el cas del Consell de Mallorca el pressupost inicial eren 364 milions d'euros, que es va veure incrementat amb 198 milions, i per tant va passar a ser un pressupost definitiu de 562 enfront dels 570 de l'any anterior. El Consell de Menorca tenia un pressupost inicial de 93 milions d'euros, que es va modificar amb 50 milions a través d'expedients de modificació de crèdit, i el pressupost definitiu va passar a ser de 143 milions enfront dels 122 de l'any anterior, com a pressupost definitiu, també, eh? Al Consell d'Eivissa el pressupost inicial eren 97 milions d'euros, es va veure incrementat amb 24 milions a través de modificacions, amb la qual cosa resultà un pressupost definitiu de 121 milions, i el pressupost definitiu de l'any anterior havia estat de 122. I finalment al Consell de Formentera el seu pressupost era de 31 milions, es va veure modificat per import de 15 milions, i passà per tant a l'import definitiu de 46 milions, un poc inferior als 41 milions que havia estat el pressupost definitiu de l'any 2010.

A més hem de tenir en compte que, a part d'altres entitats dependents i vinculades del quadre anterior, s'han de destacar els 143 milions del pressupost definitiu de l'Institut Mallorquí d'Afers Socials, al qual l'informe, com és habitual, dedica un apartat propi amb la mateixa extensió que al Consell Insular de Mallorca, atès que supera el 25% del pressupost del Consell de Mallorca i del qual es nodreix fonamentalment, és a dir, aproximadament el 90% d'aquests 143 milions del pressupost definitiu de l'IMAS prové del Consell de Mallorca.

Segons les liquidacions d'ingressos dels consells, les fonts del seu finançament l'any 2011 varen ser les següents: el Consell de Mallorca va percebre d'altres ens, és a dir, de l'Estat o de la comunitat autònoma, el 72% dels seus ingressos, i en concret el 36% provenia de la comunitat autònoma; ingressos propis eren el 9% i l'endeutament en aquell any va ser del 19% del seu pressupost, perdó, dels seus ingressos. Al Consell de Menorca els ingressos percebuts varen ser el 93%, per una banda, mentre que de la comunitat autònoma corresponien a un 48% del total; els ingressos propis varen ser del 7% i l'endeutament en aquell cas va ser 0, no hi va haver endeutament en aquell exercici. Al Consell d'Eivissa els ingressos percebuts d'altres ens varen ser el 86%, dels quals el 52% corresponien a la comunitat autònoma; els ingressos propis, 11%, i l'endeutament un 3%. I al Consell de Formentera els ingressos percebuts són el 76%, dels quals de la comunitat autònoma provenien el 45%, i els ingressos propis un 24%, no havent-hi tampoc cap endeutament.

Quant a l'execució de les despeses, en els casos dels consells de Mallorca i Menorca ha disminuït el percentatge respecte de l'any anterior i es pot destacar el següent: s'executaren en un 55% en el cas del Consell de Mallorca, on els increments corresponen principalment als capítols 3 i 9 per l'endeutament, mentre que les disminucions es produeixen en les inversions i en les transferències de capital. En el Consell de Menorca també s'executaren en un 55%, idèntic percentatge, i en aquest cas, com en exercicis anteriors, hi ha un baix grau d'execució en la despesa de capital a causa del retard en les inversions i les aportacions a rebre, hi ha un decalatge i d'aquí aquesta baixa execució. En el Consell d'Eivissa l'execució va ser del 64%, i també succeeix el mateix que en el cas de Menorca respecte de les inversions i les aportacions relacionades amb aquestes inversions. L'execució de la despesa en el Consell de Formentera va pujar fins al 72%, però aquí hem de tenir en compte que la despesa de personal i corrent té un major pes com a conseqüència del seu caràcter municipal i insular alhora; per tant tots els serveis municipals i la prestació d'aquests serveis fa que el percentatge sigui un poc més alt que en els altres casos d'altres consells; s'ha de destacar també que quasi la meitat del seu pressupost, en concret el 45%, es va dedicar a inversions reals.

Els expedients de reconeixement extrajudicials de crèdits aprovats per cada consell durant l'exercici varen ser dels següents imports: 1,5 milions en el cas de Mallorca, 2,4 en el cas de Menorca, 3,3 en el cas d'Eivissa i 2,7 en el cas de Formentera.

El romanent de tresoreria per a despeses generals és una magnitud que permet conèixer les possibilitats o necessitats de finançament de pressuposts futurs, i en el cas dels consells insulars al tancament del 2011 la situació era la següent: els consells de Mallorca, Eivissa i Formentera tenien un romanent positiu, en concret de 43.000 euros en el cas de Mallorca, 226.000 euros a Eivissa i 1,5 milions en el cas de Formentera; mentre que el Consell de Menorca tenia un romanent negatiu per import de 6,3 milions d'euros.

Respecte dels ens que integren l'àmbit subjectiu d'aquests informes, el subsector públic insular està configurat, de forma molt semblant a l'any anterior, de la següent manera: el Consell de Mallorca tenia tres organismes autònoms dependents, tres fundacions, una societat mercantil, tres consorcis i una empresa pública, i com a entitats vinculades en figuren devuit; el Consell de Menorca tenia dos organismes autònoms, dues fundacions, dues societats mercantils, quatre consorcis i una empresa pública, i eren tretze les empreses o les entitats vinculades; en el cas del Consell d'Eivissa tenia un organisme autònom, una fundació, tres societats mercantils, dos consorcis i una empresa pública, per quatre entitats amb les quals mantenia vinculació; i finalment en el cas del Consell de Formentera únicament té un organisme autònom dependent i tres entitats vinculades. En total, doncs, 31 entitats dependents i 32 vinculades. Hem de tenir en compte que algunes de les vinculades ho estan a diversos consells, i per això si sumam 18, 13, 4 i 3 no surt 32, surt una altra xifra, evidentment.

Del sector públic local podem destacar dues o tres coses: en primer lloc, que inclou la Radio i Televisió de Mallorca, societat anònima unipersonal, que a 31 de desembre de 2011 estava en procés de liquidació. Continua, com ja he dit abans, sense haver-se produït l'adaptació a la desaparició del Consell Insular d'Eivissa i Formentera i la creació d'un consell per a cada illa. L'informe que va emetre la intervenció del Consorci de la gestió sociosanitària d'Eivissa sobre la seva activitat durant els anys 2008 a 2012 detalla limitacions (...) i excepcions de caràcter significatiu que es transcriuen a l'informe.

El resultat pressupostari conjunt de l'exercici de cada consell, és a dir, l'administració general de cada consell més les entitats dependents a què acab de fer esment, va ser el següent: en el cas del Consell de Mallorca va ser un resultat positiu de 65 milions d'euros, i l'any anterior havia estat de 32; en el Consell de Menorca va ser un resultat negatiu de -4,3 milions d'euros enfront del resultat positiu de l'any 2010, de 25 milions; al Consell d'Eivissa, positiu de 5,5 milions enfront dels 8 de l'anterior; i al Consell de Formentera, 3,2 milions d'euros enfront dels 2,2 de l'any 2010.

Finalment els he de dir que en total els informes contenen 31 recomanacions per a la millora de la gestió econòmica financera en el cas del Consell de Mallorca, 19 en el cas de Menorca, 26 per al Consell d'Eivissa, i per al Consell de Formentera també 26. Les xifres són aproximadament les mateixes que l'any 2010; si de cas ha crescut una mica el nombre de recomanacions però molt poca cosa.

Moltes gràcies per la seva atenció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mas.

II. Escrit RGE núm. 3195/14, presentat pel síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, pel qual es tramet la Memòria anual i informació sobre la Liquidació del pressupost de la Sindicatura, corresponent a l'exercici 2013.

Si no hi ha res, com havíem dit, podem passar al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de l'escrit RGE núm. 3195/14, presentat pel síndic major de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears, mitjançant el qual tramet la memòria anual i informació sobre la liquidació del pressupost de la Sindicatura corresponent a l'exercici de 2013.

Té la paraula l'Hble. Sr. Pere Antoni Mas per fer l'exposició oral.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Pere Antoni Mas i Cladera):

Moltes gràcies. Presentarem, doncs, la memòria de liquidació de l'any 2013.

L'article 1, apartat 2, de la llei que regula la Sindicatura de Comptes estableix que aquesta depèn orgànicament del Parlament, exerceix les seves funcions amb plena independència i està sotmesa únicament a l'ordenament jurídic, i aquest mandat figura reproduït en el reglament de règim interior en els mateixos termes. Aquestes normes estableixen per a això que anualment la Sindicatura ha de trametre al Parlament la memòria d'activitats i la liquidació del pressupost, per tal que siguin tractades en aquesta comissió. Així, la memòria i la liquidació corresponents a l'any 2013, varen ser aprovades pel consell de la Sindicatura, els passats dies 27 de març i 27 de febrer, respectivament, i trameses tot seguit a aquesta cambra per fer-ne ara una breu presentació.

A la memòria, s'exposen els aspectes més importants de l'organització, estructura i funcionament de la institució, es detallen els assumptes tractats durant l'any pel consell de la Sindicatura i s'hi inclou una descripció dels mitjans de què ha disposat per al compliment de les seves funcions. Durant l'exercici, la distribució d'àrees funcionals d'auditoria no ha variat respecte de l'any anterior, mantenint-se doncs la mateixa que es va acordar el mes de desembre de l'any 2009.

Assenyalar que, com vostès ja coneixen, el mes de juliol del 2013 el Sr. Maties Tugores va presentar la renúncia al càrrec, el qual va continuar exercint en funcions fins el passat dia 12 de febrer, en què va prendre possessió el Sr. Jaume Ribas, després de ser nomenat pel Ple del Parlament. Aleshores, el Sr. Ribas ha passat a dirigir l'Àrea d'auditoria d'ajuntaments i entitats locals.

El consell de la Sindicatura, que és el màxim òrgan col·legiat de la institució, va celebrar l'any 2013, 19 reunions per tractar un total de 75 assumptes, relatius bé sigui a l'aprovació d'informes i altra activitat fiscalitzadora, o bé a qüestions de caràcter organitzatiu, de caràcter intern, ja sigui personal, contractació, etcètera.

Quant a mitjans personals i a més d'altres síndics i la secretària general, a 31 de desembre passat, la Sindicatura disposava d'un total de 39 persones al seu servei, 4 menys que a l'any anterior, per mor de diverses causes, principalment per la incorporació a l'administració autonòmica. D'aquests 39, 24 funcionaris treballen directament a les àrees d'auditoria i la resta a serveis comuns. Durant l'exercici es va aprovar una modificació de la relació de llocs de treball, per tal d'actualitzar-la, ja que els darrers canvis dataven de l'any 2008.

Destacar també que durant l'any 2013 varen continuar aplicant-se un seguit de mesures sobre jornada laboral, complements retributius, acció social, etcètera, equivalents a les derivades de les normes dictades pel Govern de l'Estat i pel Govern de les Illes Balears, adreçades a la reducció del dèficit públic i a garantir l'estabilitat pressupostària.

Així, igual que ha succeït per tot arreu com a conseqüència de la situació de l'hisenda pública, la institució ha actuat amb la màxima austeritat, eficiència i economia, per tal d'aconseguir que amb menors recursos hagi estat possible donar compliment a les seves funcions. Com és conegut, l'adequat exercici de la funció de control extern, exigeix una contínua formació i perfeccionament del personal i per la qual cosa, d'acord amb el programa aprovat per la Sindicatura per a l'any 2013 i en col·laboració amb la Fundació per a la formació i investigació en auditoria en el sector públic, FIASEP, es va organitzar un curs sobre la nova Llei d'estabilitat pressupostària.

A més, com cada any, el personal ha participat en les activitats promogudes per diversos col·legis professionals i per l'Escola Balear d'Administració Pública, amb els quals la Sindicatura té subscrits convenis de col·laboració. A destacar també l'assistència a iniciatives organitzades per altres òrgans de control extern, com ara el Fòrum Tecnològic i els X Encontres Tècnics dels OCEX, celebrats a Sevilla el mes de maig de 2013.

Passant a l'activitat fiscalitzadora que se va dur a terme durant l'any 2013, en execució del programa anual d'actuacions, es varen aprovar de forma definitiva un total de 10 informes, presentats tots ells ja en el seu moment en aquesta comissió i per això no repetiré cada un d'ells i que es troben detallats també a la memòria. Aquests informes són els que van des dels números 81 al 90 de l'any 2013, ambdós inclosos. 5 corresponen a consells insulars, 4 a entitats locals i 1 a la comunitat autònoma, referint-se als exercicis 2009 a 2011.

Igualment, l'any 2013 es va treballar en l'elaboració de la resta d'informes prevists en el programa d'actuació de la Sindicatura, bé en les seves fases inicials, o bé ja en fases més avançades. En concret, s'estaven confeccionant al tancament de l'any, és a dir a final d'any, 22 informes més, alguns dels quals a hores d'ara ja estan aprovats definitivament i també presentats en aquesta comissió.

Quant a la liquidació del pressupost de la Sindicatura de 2013, comprèn l'estat d'execució d'aquest i determinada informació de caràcter financer, per tal de demostrar la seva situació econòmica durant l'exercici esmentat. Els crèdits inicials, inclosos en els pressuposts generals de la comunitat autònoma, varen quedar en la quantitat de 2.703.000 euros, un 3,3% inferiors al de l'any anterior.

Un cop efectuades tres modificacions de crèdit, les obligacions reconegudes varen ascendir a 2.991.750 euros, pràcticament iguals a les de l'any anterior i que feren possible atendre els compromisos de despesa de l'exercici. Aproximadament el 90% de les obligacions reconegudes, és a dir, d'aquests 2.900.000, corresponen al capítol de personal, en línia amb la resta d'òrgans de control externs autonòmics, atesa la naturalesa i característiques del treball que tenen assignats.

En la documentació que integra hi ha diversos estats i quadres on es detallen tots aquests aspectes. Destacar únicament que en els darrers 5 anys, les dotacions pressupostàries de la Sindicatura s'han vist reduïdes aproximadament un 20% com a conseqüència de les mesures adoptades per la reducció del dèficit i l'estabilitat pressupostària.

En l'apartat de relacions institucionals, assenyalar que la Sindicatura ha comparegut davant d'aquesta comissió en 3 ocasions durant l'any 2013, per tal de presentar els seus informes i donar compte de la seva activitat. En ocasió de la celebració del desè aniversari de la Sindicatura, que es va complir precisament l'any 2013, el president del Tribunal de Comptes i el president de la Conferència de Presidents dels òrgans de control extern autonòmics, en aquest cas el president de la Cámara de Cuentas de Andalucía, varen visitar la Sindicatura i es va celebrar en aquest Parlament una taula rodona sobre els reptes de control extern en el desè aniversari de la Sindicatura de Comptes, la qual va comptar amb una nodrida assistència. Amb el mateix motiu, el síndic major va efectuar un seguit de visites als consells insulars, per tal d'apropar-los la institució.

El contacte amb el Govern i resta de subjectes del sector públic de les Illes Balears ha estat permanent durant tot aquest exercici, per tal d'aconseguir una relació fluïda, primer amb l'obtenció de la documentació i també amb la pràctica de les fiscalitzacions. En aquest sentit, s'ha procurat aconseguir sempre la màxima col·laboració i la Sindicatura l'ha prestada també quan ha estat necessari.

De la mateixa manera, les relacions amb el Tribunal de Comptes estatal i els òrgans autonòmics de control extern han estat continuades i s'han produït contactes i reunions a diferents nivells per tractar temes d'interès comú i aprofitar experiències de fiscalització. En concret, s'han celebrat diverses reunions i trobades relacionades amb la plataforma de rendició telemàtica, compartida amb el Tribunal de Comptes i 9 òrgans de control extern autonòmics i els síndics de l'àrea han assistit a les reunions de la Comissió de coordinació de les comunitats autònomes i a la Comissió de normes de fiscalització conjuntes entre els tribunals autonòmics i el Tribunal de Comptes de l'Estat. La Sindicatura també ha col·laborat en la pràctica d'algunes fiscalitzacions del Tribunal de Comptes a les Illes Balears.

D'altra banda, el síndic major ha participat en 3 de conferències de presidents dels òrgans de control extern, que han tengut lloc en l'exercici i representacions de la Sindicatura han assistit a activitats organitzades per altres òrgans de control extern, o per l'EURORAI, l'EURORAI és l'organització que agrupa els organismes similars a nivell europeu. Per cert, que la fiscalització dels comptes d'aquesta organització, és a dir, d'EURORAI, corresponents als exercicis 2010, 2011 i 2012 l'ha realitzada la Sindicatura de Comptes per encàrrec de l'Assemblea, com ja havia fet a l'anterior ocasió, en els tres exercicis anteriors. L'informe sobre els comptes que va fer la Sindicatura es va donar a conèixer a l'Assemblea d'EURORAI, celebrada a Alemanya el passat mes d'octubre.

La jurisdicció comptable, és a dir, l'exigència de responsabilitat d'aquelles persones que hagin ocasionat danys i perjudicis en els cabals i efectes públics, correspon en exclusiva al Tribunal de Comptes, de forma que la Sindicatura ha de posar-ho en coneixement d'aquell tribunal, en cas que consideri que hi ha indicis raonables de responsabilitat. Això succeeix així arreu de tots els tribunals de comptes autonòmics.

A més, com a conseqüència dels informes que un cop aprovats, la Sindicatura trameta al Tribunal, tant els diferents departaments del Tribunal de Comptes, com la Fiscalia, han comunicat la incoació, tramitació o arxiu de diverses diligències en aquesta matèria durant l'any 2013. La Sindicatura en aquests casos ha facilitat la informació de què disposava en cada cas, i es troben en tramitació a finals d'any 17 procediments en diferents fases, sigui provisional, siguin prèvies, siguin diligències preparatòries.

Igualment la institució ha col·laborat amb el Tribunal de Justícia, prestant auxili judicial respecte informes i documentació que s'ha requerit en concret en dues ocasions durant l'any 2013.

Crec que aquest resum els permet fer-se una idea del treball dut a terme per la Sindicatura l'any esmentat, el qual ja van conèixer com és lògic, també a través de la presentació dels informes, però també com saben a la memòria trobaran més detallat tot això que els he contat.

Finalment dir-los que la Sindicatura està treballant en l'actualitat en l'organització del VI Congrés Nacional d'Auditories en el Sector Públic, que, en col·laboració amb la Fundació FIASEP, es preveu celebrar els dies 12, 13 i 14 de novembre pròxims a Palma. Es tracta d'una trobada de caràcter biennal, que reuneix especialistes de tota Espanya, tant d'entitats públiques, com del sector privat i la seva organització suposa un repte per a la nostra institució, que petiteta i amb pocs mitjans no pot diversificar molt els esforços, com és lògic, però tractarem que aquest congrés surti el millor possible i els proporcionarem tota la informació possible i convidar-los, com és lògic, en el seu moment que hi puguin participar, perquè pensam que serà un lloc de trobada prou interessant a l'hora de conèixer com funciona el sistema d'auditoria o el sistema de control extern i intern a nivell nacional.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mas. No sé si hi ha algun grup que vulgui intervenir? Sí?

Idò, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Boned té la paraula, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Breument, simplement per agrair d'entrada la informació del síndic major i de la seva feina i de la resta d'integrants de la Sindicatura de Comptes.

I en el cas dels quatre primers informes que fan referència als consells insulars i a les entitats dependents i vinculades, assenyalar que és desitjable com hem dit altres vegades i en referència a altres administracions, que en la mesura del possible tots i cada un dels consells també es vagin adaptant als terminis fixats a l'hora de retre comptes a la Sindicatura, a fi que la feina que ha de fer aquesta Sindicatura també es pugui executar amb la major celeritat possible i supòs que molt hi té a veure també el compliment de la rendició de comptes per part d'aquestes administracions.

Hem d'assenyalar que hi ha diferents consideracions i diferents conceptes que es manegen en aquests informes i que fan referència als consells. Si bé, n'hi ha alguns que fan referència a més d'un consell, però les consideracions que es puguin fer de cada un d'ells poden ser diferents. Puc posar com exemple les bestretes a les que ha fet referència i que cada consell té la seva consideració específica en aquest cas.

Està clar també que per tant, tant les incidències que es detecten, com les recomanacions que es fan, no cal que siguin les mateixes per a tots i cada un dels consells i per tant, hauran de ser aquestes administracions insulars les que, a la vista d'aquests informes, puguin estudiar-los detingudament, analitzar-los amb la voluntat, esperem, de poder aplicar la major part o com a mínim el màxim de recomanacions que es fan a través d'aquests informes i esperant que quedin cada vegada més clara en cada exercici la gestió que es fa dels pressuposts insulars.

En aquest cas sí voldria ressaltar un fet puntual que s'ha pogut detectar i s'ha informat també per part del síndic major i és aquesta discrepància, per dir-ho d'alguna manera, que s'han produït quant al Consell d'Eivissa i Formentera, que partíem d'un sol consell i a partir d'aquí varen passar a ser dos consells, però que encara hi ha algunes coses que compten com un sol i provoquen certes qüestions que s'ha de mirar de deixar clar, el més aviat possible, als efectes que cada una de les administracions pugui fer la feina que li correspon.

I en referència al tema de la memòria de la pròpia Sindicatura de l'exercici 2013, ressaltar que, efectivament, la Sindicatura tampoc no s'escapa de rebre la necessitat de fer cada vegada més feina, però donada la situació econòmica, també amb una reducció important en l'aportació que en aquest aspecte els arriba.

I seria important, ja que podem comprovar a través de tots els informes que la Sindicatura té oportunitat de presentar en aquesta comissió al llarg de l'any, i que fan referència a totes les administracions, tant les municipals, insulars i de la pròpia comunitat i que cada vegada es van disgregant i fent informes específics en qüestions..., darrerament hem tengut l'oportunitat de fer referència als informes de subvencions i contractes de l'administració autonòmica, com dic, cada vegada sembla que hi ha més feina, desitjable seria també que, tenint en compte que el cent per cent dels ingressos que rep la Sindicatura de Comptes arriben de la comunitat autònoma, per part d'aquesta també s'intentàs que el compliment en les aportacions que necessita la Sindicatura, també es fessin efectives en els terminis que es marquen o que s'haurien de marcar.

Ho dic perquè de la lectura molt per damunt de la memòria es pot veure clarament com a la Liquidació de pressuposts i ingressos, a 31 de desembre de 2013, ens trobam que hi ha uns drets pendents de cobrament de més de 345.000 euros. Això supòs que no ajuda precisament que l'activitat de la pròpia Sindicatura es pugui desenvolupar com tocaria i com supòs que tots desitjam i per tant, crec que també a la comunitat autònoma li tocaria rebre aquesta circumstància a fi d'intentar que en un futur aquesta situació no es produeixi i, com dic, també es compleixin els terminis d'ingressos que corresponen a la Sindicatura.

Moltes gràcies novament i fins una altra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari MÉS, Sr. Barceló té la paraula, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc donar la benvinguda i les gràcies als síndics de comptes en relació amb aquests informes dels comptes generals dels consells insulars corresponents a l'exercici 2011 i també pel que fa a la memòria de 2013 i a l'execució pressupostària també de 2013.

Quatre comentaris molt breus en relació amb la informació que se'ns ha passat i se'ns ha donat. Efectivament, jo crec que hi ha diversos temes que s'han de passar lògicament als consells insulars per millorar, tant pel que fa als terminis com a les excepcions que els mateixos informes contemplen. Quant als terminis dir que, especialment en el cas del Consell Insular de Mallorca, la rendició de comptes va ser prou fora de termini, i els altres consells sí que varen complir més o menys, tot i que amb alguna falta d'informació.

Quant als temes concrets que es plantegen sobre els informes, crec que és important que algunes qüestions que es poden millorar, doncs es tinguin en compte. Concretament, per exemple, pel que fa als reconeixements extrajudicials dels crèdits, que és una constant que ens trobam tant en els ajuntaments com en els propis consells insulars, i que, pel que ens consta, fins i tot en alguns casos alguns consells insulars en exercicis següents, això supòs que ho veurem en els informes que ens passaran en el futur des de la Sindicatura de Comptes, no només no ha baixat, sinó que fins i tot s'ha incrementat.

I pel que fa també a les dades d'execució dels pressuposts, voldríem destacar que és significatiu que en els casos de 2011, que és un any atípic, perquè correspon a dos governs diferents, hi ha enmig les eleccions, per tant, sempre és un any atípic tant pel que fa a la gestió com pel que fa a l'execució pressupostària. Però curiosament els consells insulars d'Eivissa i de Formentera varen millorar en relació amb l'any anterior, l'any 2010, l'execució del pressupost de despeses i en canvi, curiosament els Consells Insulars de Mallorca i de Menorca, que varen pràcticament aturar l'activitat administrativa, varen empitjorar, varen baixar el seu grau d'execució pressupostària pel que fa a despeses en relació a l'any 2010. És curiosa aquesta situació que es va donar.

En qualsevol cas, aquests informes ens permeten tenir una visió d'aquesta situació i dels problemes per exemple que s'han donat a l'hora de comptabilitzar les bestretes o en els temes de l'endeutament també, els endeutaments que s'han produït i que s'han incrementat en el cas del 2010-2011 en els quatre consells insulars i que segurament també en els pròxims informes veurem que encara s'han seguit incrementat aquests endeutaments, entre altres coses en part a causa de la crisi econòmica, però també per mor de la gestió que s'ha duit a terme i també serà interessant per tant veure aquesta evolució.

Quant a la memòria anual i al pressupost, l'únic que volia destacar és que efectivament, durant aquests 10 anys de vigència de la Sindicatura de Comptes, d'existència de la Sindicatura de Comptes, crec que hem de fer la reflexió que s'ha millorat molt així com han passat els anys, tant la informació que s'ha tengut, com els terminis en què s'ha rebut. Per tant, jo diria que és un balanç absolutament positiu en aquest sentit i esperam que en el futur segueixin servint aquests informes, segueixin tenint en compte tota la situació que se dona a totes les administracions.

I per tant, agrair la feina que s'ha fet per l'actual Sindicatura de Comptes, així com les anteriors.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Camps té la paraula, també per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Quinze minuts diu? Molt bé. Primer de tot, m'agradaria agrair al síndic major i al seu equip la seva presència avui aquí per explicar aquests informes dels consells insulars i també l'informe de liquidació de 2013 de la pròpia Sindicatura i agrair-li especialment l'esforç que la Sindicatura fa en aquests moments on no només manté el ritme de feina, el ritme d'informes sinó que fins i tot podem dir que els augmenta, el Sr. Boned ho deia perfectament, és a dir, fins i tot aprofundeixen molt més en els informes i en els estudis dels comptes anuals i detallen més totes aquestes anàlisis, i tot açò amb manco recursos i menys personal, la qual cosa té un mèrit que avui m'agradaria destacar i que constés en acta. És a dir, el mèrit que té la Sindicatura de fer més amb menys recursos.

També m'agradaria destacar una cosa que ha dit molt bé el síndic major, la relació fluida, la màxima col·laboració que presta la Sindicatura a totes les administracions perquè totes les administracions puguin, en la mesura de les seves possibilitats, poder retre comptes dels seus, valgui la redundància, comptes anuals i balanços el més aviat possible a la Sindicatura, perquè des de la Sindicatura es puguin fer el més prest possible també els seus informes i les seves anàlisis. Per tant, agrair també, o felicitar la Sindicatura per aquesta relació fluida i aquesta col·laboració màxima que tenen amb la resta d'administracions.

Una altra qüestió que també m'agradaria destacar, és a dir, aquests informes, que jo crec i esper que tots els consells insulars, en aquest cas els consells insulars, però quan són dels ajuntaments o quan són del Govern de la comunitat autònoma, idò, aquests informes s'haurien de guardar, d'estudiar, d'analitzar i de mastegar la pròpia administració a la qual fa referència l'informe, perquè és un indicatiu, és una anàlisi, és una mica una descripció de la situació real que passa aquella administració. Per tant, és importantíssim que l'administració a la qual se li fa aquest informe se l'estudiï, se'l miri i intenti seguir aquelles recomanacions que des de la Sindicatura se'ls fa. Que aquests informes tinguin 31 recomanacions per a Mallorca, 19 per a Menorca, 26 per a Eivissa, 26 per a Formentera crec que són moltes. A poc a poc hauríem de reconduir o reduir aquestes recomanacions a fi que l'administració s'adoni que hem de corregir determinades qüestions que moltes vegades es repeteixen any rere any.

Quant al contingut de l'informe sí m'agradaria destacar algunes qüestions, i el Sr. Barceló també hi ha fet referència, l'increment enorme de l'endeutament, és a dir, que Mallorca passi de 140 milions d'endeutament a 215 milions d'endeutament em sembla exagerat. Menorca, afortunadament, com que ja estava molt endeutada baixa un milió, de 44 a 43. Eivissa passa de 19 a 25 milions. Açò és fruit, i el Sr. Barceló ho deia molt bé, fruit d'una mala gestió o fruit també d'una crisi, és a dir, hem patit una crisi, els ingressos han baixat, les despeses s'han mantingut i això provoca uns dèficits i aquests dèficits suposen sempre un augment de l'endeutament. Segurament en els pròxims informes augmentarà l'endeutament, però augmentarà l'endeutament no per una mala gestió sinó perquè es reconverteix deute comercial en deute bancari. És molt important remarcar açò, el deute existeix, però es reconverteix en deute bancari. Açò és el que s'ha produït en

aquesta legislatura, aquell deute que era comercial ara passa a deute bancari.

Una altra qüestió que tampoc no m'agradaria passar de llarg, el tema de les bestretes. És a dir, es posa de manifest en els informes el problema que suposa per als consells insulars no cobrar les bestretes, el govern anterior va aprovar unes bestretes extrapressupostàries que després li va ser impossible pagar als consells insulars, i açò repercuteix de forma molt negativa a la pròpia administració insular.

Per últim, destacar, açò sempre ha estat així i continuarà essent així, l'enorme dependència dels consells insulars quant a ingressos de les administracions de l'Estat i de la comunitat autònoma: Mallorca un 72%, Menorca un 93%, Eivissa un 86%, Formentera un 76%. Crec que són percentatges, bé, que açò és la pròpia estructura que té aquesta administració i que intentarà resoldre aquesta llei de finançament que avui hem debatut, avui matí, i que a poc a poc, idè, aquestes entitats, aquests consells insulars tinguin més autonomia financera, tinguin més corresponsabilitat fiscal. Crec que estam d'acord amb el Grup MÉS en aquesta qüestió, crec que hem d'anar caminant cap a aquesta línia. Per tant, que els consells insulars siguin més participants dels seus ingressos i de la seva corresponsabilitat fiscal.

Res més, simplement, ja per finalitzar, felicitar la Sindicatura, que continuï en aquesta línia de feina i de rigor en els seus estudis i, per tant, res més que donar-los les gràcies i que continuïn en aquesta línia de treball.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. En torn de rèplica, Sr. Mas, si vol pot intervenir. Té la paraula.

EL SR. SÍNDIC MAJOR DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE LES ILLES BALEARS (Pere Antoni Mas i Cladera):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyors diputats. Bé, en primer lloc, agrair-los l'acollida i les paraules d'ànim i de continuar amb la mateixa línia, pensam que anam bé i hem d'anar a millor, si pot ser.

I també només dues paraules, quant als informes dels consells insulars, reiterar el fet que es tracten de quatre informes totalment autònoms, separats uns dels altres, però des del primer dia, ja des del primer informe que es va fer sobre el 2002, els hem tramitat sempre simultàniament i s'han presentat simultàniament al Parlament. De fet, podríem fer-los separats perquè clar, com han vist, cada consell n'hi ha que rendeixen més prest, més tard, en unes condicions, en unes altres, i podríem tenir un *tempus* distint.

La decisió que varem prendre en el seu moment i que mantenim, perquè jo crec que dona una visió més transversal de tot, és fer-los els quatre alhora i dur-los els quatre a presentar aquí, però evidentment crec que això dona una visió que no serveix per fer un rànquing diguem, perquè no es tracta de fer rànquing perquè cada situació distinta, però sí que permet fer-se una visió transversal que al Parlament sobretot, però també a cada consell que és el que ha de veure, cada consell veu el seu, li és igual els informes de l'altra banda perquè no li interessin, són els seus que veu, però tot al Parlament li permet fer-se una idea d'aquell posicionament global tant, per una banda, de la situació econòmica a cada consell com també dels problemes de gestió que pugui haver-hi en cada cas.

Ja s'ha vist o ja s'ha posat de relleu per les xifres que jo he donat que en el 2011 hi havia prou ràtios i prou xifres que empitjoraven la situació en relació al 2010, sigui endeutament, sigui romanents, sigui resultat, etcètera, és a dir, són xifres que es veuen d'una forma generalitzada com a conseqüència del que sigui, però que són allà damunt.

Llavors, crec que sí que els consells insulars han fet un esforç de millora de gestió tots en el sentit que des del primer any, el 2002, fins ara que parlem de 2011 han avançat en moltes coses, però hem de seguir encara, per exemple, el tema de la rendició, nosaltres estam encara amb aquest tema de la rendició, fixi'ns que ara presentam l'informe de 2011, però en teoria el del 2012 s'hauria d'haver retut ja, bé, es va retre a finals o dins el mes d'octubre de 2013, però no en tots els casos, alguns els hem rebut fa molt poc.

A mi ja m'agradaria fer feina en els informes de 2012, i hem pogut començar molt recentment per tenir-los molt més prest aquí. Clar, això encara ens retarda un poc en la qüestió. El fet també d'haver introduït enguany aquest apartat d'opinió i l'apartat de legalitat també ens ha forçat a fer unes feines addicionals que abans no fèiem de circularització, d'examen, per exemple, de despeses de personal, etcètera, que fins ara es feia d'una altra manera ara es fa un poc més a fons. Això encara ens alenteix un poc més la feina. Per tant, d'aquests informes només aquestes paraules.

Quant al tema memòria, i connect un poc amb això, s'ha hagut de fer aquesta feina i també, com hem vist, amb menys recursos i amb menys disponibilitats perquè clar jo aquí només he parlat de les persones o dels funcionaris que s'han anat a altres llocs, però no he parlat de les baixes que hem tengut per conseqüències diverses, que ni surten aquí evidentment, però que també és gent que no tenim fent feina cada dia allà, llavors això ens ha alentit moltíssimes circumstàncies.

Cada àrea de les tres àrees que feim, que han tengut les seves peculiaritats com és lògic, a algunes els ha anat pitjor i a algunes els ha anat millor en aquest sentit, però clar amb això ens hem vist afectats d'una manera important a l'hora de poder fer la feina.

Una qüestió que vostès també han destacat i que jo crec que és important és el fet de la proximitat i de la relació amb les administracions públiques d'aquí. Jo crec que si alguna cosa té important el fet que la Sindicatura estigui aquí i el Tribunal de Comptes estigui a Madrid és el fet que aquí pots fer una feina molt més de proximitat, d'obtenir informació molt més directa,

puntual i molt més, diguem, més ràpida i més senzilla perquè tens un coneixement directe per començar perquè tothom ens coneixem, com aquell que diu, evidentment a causa de molts anys de fer feina dins aquest món i ja tens un tracte directe a l'hora de gestionar els papers i gestionar les coses. Això també a vegades és una dificultat perquè quan hi ha confiança et prenen menys... et fan menys cas, et diuen, ah!, aquest ja el coneixem, no.

Per una altra banda, també és cert que si s'hagués de fer la feina a distància de molt més lluny tendríem moltes més dificultats. Per tant, el fet que aquesta proximitat permet millorar molt més el nivell d'anàlisi, el nivell d'informació que obtenim crec que això és un aspecte important a destacar. Jo tampoc no... res més, simplement reiterar-los el nostre agraïment i que seguim, com és lògic, a la seva disposició per presentar tots els informes que puguem, ara, en aquests moments, em pareix que aquest era el número 96 el darrer que hem presentat, no sé si estam ara... bé, a veure si arribam al cent aviat que seria una fita que ja no estaria malament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mas. No sé si en torn de rèplica algun grup vol intervenir, no?

Idò, acabat el debat agraïm als síndics i a la secretaria general les seves explicacions i la seva presència i anunciam que s'obri un termini de seixanta minuts, que ja sé que no hi ha esmenes a presentar per part de cap dels grups presents, per debatre aquests informes.

Per tant, crec que podem donar per acabada la sessió tots junts, aixecar la sessió i desitjar-los bones tardes a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS